

Descoperirea lui Iisus Hristos - Numărul treisprezece

Războiul în cer și zilele de pe urmă: Dezvăluirea cronologiei profetice din Apocalipsa 12 și 13

Jeff Pippenger
2023-11-09

Ne-am ocupat de identificarea războiului din cer descris în capitolul doisprezece al cărții Apocalipsei. Aplicând principiul caracterului lui Hristos, care este Alfa și Omega, am abordat războiul din cer din capitolul doisprezece ca pe o tipificare a războiului din cer care are loc în „zilele de pe urmă”. Expresia „zilele de pe urmă” în Biblie și în Spiritul Profetiei înseamnă ultimele zile ale judecății de cercetare.

Am identificat cele trei puteri satanice din capitolele doisprezece și treisprezece, nu ca puteri care își găsesc împlinirea în istoria trecută, ci ca împlinirea modernă a acelor puteri care conduc lumea la Armagedon. Dragonul din capitolul doisprezece este Organizația Națiunilor Unite; Biserica Catolică, care urmează să fie reînviată odată cu legea duminicală din Statele Unite, este fiara din mare din capitolul treisprezece; iar fiara din pământ cu două coarne este Statele Unite.

Am identificat că conflictul, în mod obișnuit înțeles în capitolul doisprezece ca reprezentând în exclusivitate rebeliunea lui Lucifer în cer, de fapt ilustrează un război care este pe cale să aibă loc în cerurile pământești, începând odată cu iminenta lege duminicală din Statele Unite. Am consacrat timp pentru a arăta că există un proces de testare, ilustrat în Apocalipsa treisprezece, versetele unsprezece până la șaptesprezece, care implică recunoașterea formării chipului fiarei. Chipul fiarei reprezintă unirea dintre biserică și stat, în care biserica deține controlul asupra relației. Atunci când biserica deține controlul, ea folosește statul pentru a-și impune doctrinele și a-i persecuta pe cei pe care îi definește drept eretici. Procesul de testare la nivel mondial asociat cu formarea chipului fiarei are loc mai întâi în Statele Unite. Caracteristicile profetice ale fiecăruia dintre cele două procese de testare sunt, în esență, aceleași atât în Statele Unite, cât și în lume.

Am indicat cele două perioade identice de o mie două sute șaiszeci de zile, care au precedat și au urmat crucea, drept a doua mărturie pentru identificarea a două procese consecutive de testare prin chipul fiarei la sfârșitul lumii. Formarea chipului fiarei în Statele Unite între 11 septembrie 2001 și legea duminicală care urmează în curând precede formarea chipului fiarei în Națiunile Unite după legea duminicală care urmează în curând. Cele o mie două sute șaiszeci de zile ale slujirii lui Hristos, de la botezul Său până la cruce, au precedat cele o mie două sute șaiszeci de zile ale slujirii ucenicilor Săi, care au urmat după cruce. Cele două linii, ambele conținând două perioade care reprezintă teste identice în fiecare perioadă, reprezintă tema fie a chipului lui Hristos, fie a chipului antihristului.

Cele o mie două sute șaiszeci de zile ale slujirii lui Hristos, slujire care s-a încheiat pe cruce, au început când Duhul Sfânt S-a pogorât la botezul Său, în corespondență cu pogorârea îngerului

puternic din Apocalipsa 18 la 11 septembrie 2001.

"Acum vine vestea că aş fi declarat că New York va fi măturat de un val de maree? Aşa ceva nu am spus niciodată. Am spus însă, pe când priveam marile clădiri care se ridicau acolo, etaj după etaj: 'Ce scene înfricoşătoare vor avea loc când Domnul Se va ridica să zguduie cumplit pământul! Atunci se vor împlini cuvintele din Apocalipsa 18:1-3.' Întregul capitol al optsprezecelea din Apocalipsa este un avertizament cu privire la ceea ce urmează să vină asupra pământului. Dar nu am lumină deosebită cu privire la ceea ce urmează să vină asupra oraşului New York, decât că ştiu că, într-o zi, marile clădiri de acolo vor fi dărâmate prin întoarcerea şi răsturnarea puterii lui Dumnezeu. Din lumina care mi-a fost dată, ştiu că în lume este distrugere. Un singur cuvânt din partea Domnului, o singură atingere a puterii Sale celei mari, şi aceste structuri masive vor cădea. Vor avea loc scene a căror grozăvie nu ne-o putem imagina." Review and Herald, 5 iulie 1906.

Perioada de o mie două sute şaizeci de zile din istoria lui Hristos, care s-a încheiat la cruce, reprezintă perioada de timp care se încheie la legea duminicală iminentă. Crucea tipifică legea duminicală. Ambele sunt simboluri ale judecăţii. Ambele reprezintă survenirea ruinei naţionale asupra naţiunii în care are loc evenimentul judecăţii. Ambele au avut loc în ţara glorioasă a lui Iuda. În istoria lui Hristos era, în mod literal, ţara glorioasă a lui Iuda, iar la legea duminicală este, în mod spiritual, ţara glorioasă a lui Iuda, Statele Unite ale Americii. La cruce, Hristos a fost înălţat cu scopul de a-i atrage pe toţi oamenii la Sine.

Şi eu, dacă voi fi înălţat de pe pământ, îi voi atrage la mine pe toţi oamenii. Aceasta a spus, arătând cu ce moarte avea să moară. Ioan 12:32, 33.

În timpul legii duminicale, stindardul celor o sută patruzeci şi patru de mii este înălţat pentru a-i atrage pe toţi oamenii la Hristos.

Şi va înălţa un stindard pentru neamurile de departe şi le va şuierea de la marginile pământului; şi, iată, vor veni iute, cu mare repeziciune. Isaia 5:26.

Perioada de o mie două sute şaizeci de zile din istoria lui Hristos, de după cruce, se încheie când Mihail se ridică la lapidarea lui Ştefan.

Dar el, plin de Duhul Sfânt, a privit ţintă spre cer şi a văzut slava lui Dumnezeu şi pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu; şi a zis: Iată, văd cerurile deschise şi pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu. Faptele Apostolilor 7:55, 56.

Cele patruzeci şi două de luni simbolice ale timpului de încercare al ultimei icoane a fiarei se încheie odată cu ridicarea lui Mihail şi marchează închiderea perioadei de probă a omenirii.

Şi în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod, care stă pentru fiii poporului tău; şi va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când a existat vreun neam până la vremea aceea; şi în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, oricine va fi găsit scris în carte. Daniel 12:1.

Istoria completă a ambelor procese de încercare privitoare la chipul fiarei conţine şi alte mărturii profetice interne. Înţeasă corect — şi recunosc că puţini înţeleg acest adevăr — primul proces de

încercare al chipului fiarei care se împlinesc în Statele Unite a început la 11 septembrie 2001, când al treilea vai a intrat în istorie. Legea duminicală, la care se încheie acel prim proces de încercare al chipului fiarei, marchează sosirea celui de-al treilea vai ca judecată împotriva Statelor Unite pentru adoptarea legii duminicale. Atunci, sosirea celui de-al treilea vai împlinesc mânia neamurilor, în împlinirea Apocalipsei unsprezece, versetul optsprezece, și a primei mențiuni a rolului Islamului de a mânia neamurile în profeția biblică.

Și el va fi un om sălbatic; mâna lui va fi împotriva fiecărui om și mâna fiecărui om împotriva lui; și el va locui în prezența tuturor fraților săi. Geneza 16:12.

Legea duminicală care vine în curând reprezintă încheierea primei perioade de încercare și totodată începutul ultimei perioade de încercare. Ultima perioadă de încercare se încheie când se închide timpul de probă pentru omenire, iar în acel moment cele patru vânturi, care sunt un simbol al vaiului al treilea, sunt pe deplin dezlegate.

Când Mântuitorul a văzut în poporul iudeu un neam despărțit de Dumnezeu, a văzut de asemenea o Biserică creștină cu numele, unită cu lumea și cu papalitatea. Și după cum, stând pe Muntele Măslinilor, plângea pentru Ierusalim până când soarele s-a cufundat dincolo de dealurile dinspre apus, tot așa El plânge și stăruie pe lângă păcătoși în aceste ultime clipe ale timpului. În curând le va spune îngerilor care țin cele patru vânturi: „Dezlegați plăgile; să vină întunericul, nimicirea și moartea peste călătorii Legii Mele.” Va fi El nevoit să le spună celor care au avut multă lumină și cunoștință, așa cum a spus iudeilor: „O, dacă ai fi cunoscut, chiar tu, măcar în ziua aceasta a ta, lucrurile privitoare la pacea ta! Dar acum ele sunt ascunse dinaintea ochilor tăi?” Review and Herald, 8 octombrie 1901.

În istoria lui Hristos, primul reper al primei perioade de o mie două sute șaiszeci de zile a început la botezul Său, care era un simbol al morții și învierii Sale. Acea perioadă s-a încheiat odată cu moartea și învierea Sa, care, în același timp, au început ultima perioadă de o mie două sute șaiszeci de zile. Acea perioadă s-a încheiat odată cu moartea și învierea făgăduită a lui Ștefan.

Linia istoriei care reprezintă chipul lui Hristos are o structură profetică identică cu linia istoriei care reprezintă chipul Antihristului.

În Sfânta Scriptură, Hristos este adevăratul împărat de la mieznoapte, iar scopul lui Satana a fost întotdeauna să răstoarne și să contrafacă autoritatea împărătească a lui Hristos.

Cum ai căzut din cer, o, Luceafăr, fiu al dimineții! Cum ai fost doborât la pământ, tu, care slăbeai neamurile! Căci ziceai în inima ta: «Mă voi sui în cer, îmi voi înălța tronul deasupra stelelor lui Dumnezeu; voi ședea și pe muntele adunării, în părțile de mieznoapte; mă voi sui deasupra înălțimilor norilor; voi fi asemenea Celui Preaînalt.» Isaia 14:12-14.

„Laturile mieznoaptei” se referă la Ierusalim, cetatea marelui Împărat, unde se află sanctuarul Său.

O cântare și un psalm pentru fiii lui Core. Mare este Domnul și foarte lăudat în cetatea Dumnezeului nostru, pe muntele sfințeniei Lui. Frumoasă înălțime, bucuria întregului pământ, este Muntele Sionului, în părțile de mieznoapte, cetatea Marelui Împărat. Psalmii 48:1, 2.

În Scripturi, „împărații de la miazănoapte” pământești sunt întotdeauna reprezentați ca vrăjmași ai poporului lui Dumnezeu. Ei reprezintă efortul lui Satana de a contraface adevăratul împărat de la miazănoapte, care este așezat pe tronul său în Ierusalim, aflat pe laturile miazănoaptei. Linia care reprezintă două procese de testare ale chipului fiarei, care merge paralel cu linia celor două procese de testare ale chipului lui Hristos, are un al treilea martor în tema efortului lui Satana de a fi împăratul de la miazănoapte, care domnește peste poporul lui Dumnezeu.

În 723 î.Hr., împăratul de la miazănoapte, reprezentat de Asiria, a dus în robie cele zece împărății nordice ale lui Israel, în împlinirea celor "șapte vremi" din Leviticul douăzeci și șase. O mie două sute șizeci de ani mai târziu, în 538, împăratul de la miazănoapte, reprezentat în acel moment al istoriei de Roma păgână, în sens literal, a predat tronul Romei papale, care a devenit astfel împăratul spiritual de la miazănoapte pentru încă o mie două sute șizeci de ani. Acea a doua perioadă de o mie două sute șizeci de ani s-a încheiat în 1798, când împăratul roman spiritual de la miazănoapte a primit o rană de moarte. Când papalitatea a primit rana ei de moarte în 1798, aceasta a prefigurat închiderea timpului de probă al omenirii, când papalitatea înviată ajunge, în cele din urmă și pentru totdeauna, la sfârșitul său, fără ca nimeni să-i vină în ajutor.

Și își va așeza corturile palatului său între mări, pe muntele cel sfânt, slăvit; dar va veni sfârșitul lui și nimeni nu-i va veni în ajutor. Iar în vremea aceea se va ridica Mihail, marele voievod care stă pentru fiii poporului tău; și va fi un timp de necaz, cum n-a mai fost de când a fost neam până la vremea aceea; și în vremea aceea poporul tău va fi izbăvit, oricine va fi găsit scris în carte. Daniel 11:45, 12:1.

Cele „șapte vremuri” din Leviticul douăzeci și șase, care echivalează cu două mii cinci sute douăzeci de ani, identifică Asiria drept regele de la miazănoapte în 723 î.Hr., iar, ca rege de la miazănoapte, el a cucerit regatul „de miazănoapte” al vechiului Israel. De atunci înainte, păgânismul, începând cu Asiria și până la Roma păgână, a călcat în picioare poporul lui Dumnezeu, „oștirea” din Daniel 8:13, timp de o mie două sute șizeci de ani. În 538, regele roman literal de la miazănoapte a fost, în mod profetic, cucerit de regele roman spiritual de la miazănoapte, care a călcat în picioare Israelul spiritual al lui Dumnezeu pentru încă o mie două sute șizeci de ani. A doua perioadă de călcare în picioare s-a încheiat când regele roman spiritual de la miazănoapte a primit rana lui de moarte în 1798.

În linia imaginii lui Hristos, punctul central este crucea, unde este identificată moartea. În cele două perioade ale testului formării imaginii fiarei, punctul central este moartea fiarei de pe pământ. În linia împăratului contrafăcut de la miazănoapte, punctul central este moartea împăratului roman literal de la miazănoapte.

Aceste linii reprezintă trei martori biblici, fiecare dintre ele cuprinzând două perioade de timp consecutive în cadrul unei singure perioade de timp. Fiecare punct central este marcat de moarte fizică sau de moartea unei împărății din profeția biblică. În cazul lui Hristos, punctul central a fost moartea și învierea Sa. În cazul chipului fiarei, punctul central este moartea fiarei care se ridică din pământ, a șasea împărăție din profeția biblică, la legea duminicală. În linia împăratului de la miazănoapte contrafăcut, punctul central reprezintă moartea împăratului roman literal de la

miazănoapte, a patra împărăție din profeția biblică.

Cei doi martori din Apocalipsa, capitolul unsprezece, potrivit sorei White, în Tragedia veacurilor, reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu. Hristos este Cuvântul lui Dumnezeu. Cei doi martori au primit putere să profețească o mie două sute șaiszeci de zile, îmbrăcați în sac. Au fost apoi uciși pe stradă și nu au înviat timp de trei zile și jumătate. „O mie două sute șaiszeci de zile” și „trei zile și jumătate” sunt ambele simboluri ale perioadei pustiei de o mie două sute șaiszeci de ani. Ei au început cu o împuternicire, în cadrul căreia au profețit, îmbrăcați în sac, iar aceasta s-a încheiat cu moarte. Apoi, pentru aceeași perioadă profetică, au tăcut și au fost înveșmântați în moarte, până când au fost înviați pentru a prezenta avertizarea celui de-al treilea înger, care anunță închiderea timpului de probă.

Aceste patru linii profetice echivalează cu patru martori. Structura profetică a fiecăruia dintre cei patru martori este identică. Duratele fiecăreia dintre cele opt perioade care se regăsesc în cele patru linii, cu excepția celei de la 11 septembrie 2001 până la legea duminicală care urmează în curând, sunt identice din punct de vedere profetic. Fiecare punct central reprezintă un anumit tip de moarte. Două dintre linii se referă la Hristos, fie ca chip al Său, fie ca Cuvântul lui Dumnezeu. Celelalte două linii îl reprezintă pe Antihristul, fie în dorința sa de a-L contraface pe Hristos ca împăratul de la miazănoapte, fie de a contraface sistemul de guvernare al lui Hristos.

În articolul nostru următor vom încerca să punem în relație pe cei o sută patruzeci și patru de mii cu lupta din întâiul cer. Stimate cititor sau ascultător: Indiferent dacă refuzați să vedeți aceste adevăruri sau dacă le vedeți, trebuie subliniat că informația prezentată în toate aceste articole este identificată și, ulterior, susținută și întărită prin aplicarea principiului folosirii începutului unui lucru pentru a identifica sfârșitul aceluși lucru. Aceasta este semnătura profetică a lui Alfa și Omega și constituie un element major al Descoperirii lui Isus Hristos, care este acum despecetluită.

Lucrurile ascunse sunt ale Domnului, Dumnezeului nostru; iar cele descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele acestei legi. Deuteronom 29:29.